

ker. Det her med, at man trækker initiativer fra satspuljen ind i Folketingssalen og siger, at nu vil vi behandle dem herinde, og så vil vi i øvrigt have mere af samme slags, og det skal være nu, er der et eller andet ved, som jeg ikke kan lide.

Jeg synes da, vi skal give de initiativer en chance og se, hvad de kan, inden vi griber ind og vil gøre noget andet eller have mere af samme slags.

Men vi har helt klart fuld sympati for tankerne og ideerne, og jeg vil også sige på lige fod med Dansk Folkepartis ordfører, at jeg håber, at det her forslag kan blive indarbejdet i de initiativer, som tages på baggrund af og sammen med de midler, som allerede er afsat.

Så jeg håber, at vi kan nå det hele på en gang. Men jeg er alligevel sådan lidt loren ved det, som man siger i Jylland.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det ordføreren for forslagsstillerne, fru Margrethe Vestager.

Margrethe Vestager (RV):

Det er selvfølgelig en skam, at fru Tove Videbæk er blevet loren ved om ikke forslaget så i hvert fald processen, for det er jo bestemt ikke meningen.

Men det, som sådan set er endnu mere tankevækkende, er, at den gode diskussion og de gode ord, som blev en del af satspuljeforliget, ikke kan genfindes i nogen af de borgerlige ordføreres ordførertaler her i dag. Der stod nemlig ikke noget om vent og se. Der stod ikke noget om forsøg, og nu må vi se, hvad det bliver til, og nu må vi evaluere. Der står faktisk direkte: Derfor skal det for det første sikres, at der tages hånd om ..., at det for det andet sikres ..., og derfor skal det for det tredje generelt opprioriteres. ...

Vi taler om at sikre, og hvis man vil sikre noget, så laver man ikke forsøg, så venter man ikke på evalueringer; så finder man ud af, om den lovgivning, man har, faktisk er nok til, at man kan have en solid forventning om, at alle amter sørger for, at når en voksen kommer i behandling for et misbrugsproblem, når en voksen bliver indlagt for en alvorlig psykisk sygdom, så bliver der taget hånd om de børn.

Vi skal ikke kloge os på, om vi har fundet de rigtige ting at gøre, men når vi vælger udtrykket terapeutisk støtte, er det, fordi vi meget klart vil signalere, at det skal være en kvalificeret støtte, de børn får. Det skal være voksne, som ved præ-

cis, hvad det er, de har med at gøre, når de giver børn et tilbud om støtte.

Det er, fordi vi taler om en udsat gruppe, endog en særdeles udsat gruppe. Der er meget forskning, som tydeligt viser, i hvor høj grad forældrenes problemer går videre til børnene, enten direkte – at børn af alkoholikere også får et alkoholproblem – eller som andre typer sociale problemer, adfærdsproblemer, problemer med at falde til eller med at føle sig som en del af en større helhed.

Det er en radikal prioritet at sætte ind i forhold til næste generation og sige: Hvad kan vi gøre for at give de børn en reel mulighed for at forholde sig til den virkelighed, som er deres hverdag og virkelighed? Det er jo deres hverdag, og den er på mange måder sikkert god nok, selv om den er svær at håndtere. Det skal også respekteres i den støtte, der gives, at det nu engang er deres forældre, uanset at det er forældre, som sidder i meget dybe problemer. Der er det jo sådan, at nogle af forældrene har flere problemer på samme tid, ikke kun psykisk sygdom, men også alkohol- eller pillemisbrug eller andre typer misbrug.

Når jeg er meget glad for debatten i dag, er det af to grunde, dels bekræftelsen af, at det her er et centralt område, dels denne fremhævelse af, at initiativet er finansieret. Det gør tingene meget lettere, for som oftest har vi jo det modsatte problem, nemlig at vi ikke har penge nok.

KL 15.05

Vi har nu i dag fået at vide både af ministeren og af Venstres ordfører, at der er masser af penge på det her område, og derfor bør det ligge på den flade hånd at sørge for, at det faktisk bliver sikret, at amterne giver det tilbud, som der skal til.

Derfor har det også undret mig, at man ikke bare har sagt: Ja, vi synes, det er en god idé, vi støtter forslaget, men vi håber selvfølgelig, at regeringen kan komme først med dens måde at sikre, at børn bliver givet de her tilbud overalt i landet. Som ordførerne for regeringspartierne sagde, er det jo altid rart, at regeringen er først, sådan er det, og det er også helt i orden, men man har i stedet for hængt sig i detaljer; man har sagt, at terapeutisk støtte er spild af terapeutisk arbejdskraft; man har sagt, at hvis der skal gives et tilbud, så vil alle partout tage sådan et tilbud.

Vi taler om børn, hvis forældre har en adfærd, som er dybt tabuiseret i det danske samfund, som ingen ønsker at tale om, som ingen ønsker at se på. Det, vi taler om, kunne f.eks. være et